

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie skazanego **T. S.**
skazanego za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 5 grudnia 2023 r.,
kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 21 lipca 2022 r., II AKa 103/21,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Przemyśle
z dnia 19 sierpnia 2021 r., II K 33/21
na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania;**
 - 2) wydatkami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego**
- T. S.**

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 lipca 2022 r., II AKa 103/21, zmieniającego w odniesieniu do oskarżonego T. S. wyrok Sądu Okręgowego w Przemyśle z dnia 19 sierpnia 2021 r., II K 33/21 poprzez przyjęcie kwalifikacji prawnej przypisanego temu oskarżonemu jako występku z art. 158 § 1 k.k. i wymierzającemu zań karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obrońca

skazanego zarzucił orzeczeniu rażące naruszenie art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez – poza zmianą kwalifikacji prawnej czynu z art. 159 na art. 158 § 1 k.k. – niewłaściwe dokonanie kontroli instancyjnej przez Sąd odwoławczy, polegający na ogólnikowym, pobieżnym i niekompletnym, a zatem nierzetelnym rozważeniu jednego z zarzutów apelacji obrońcy rażącej surowości orzeczonej kary z uwagi na jej izolacyjny charakter, w konsekwencji czego orzeczenie to jest ewidentnie niesłuszne i nie spełnia zasady sprawiedliwej represji. Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W piśmie z dnia 9 sierpnia 2023 r. prokurator Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W kasacji nominalnie sformułowano zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, których naruszenie – w świetle art. 523 § 1 k.p.k. – może być podstawą nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Zarzut ten jednak, odczytany łącznie z pisemnymi motywami nadzwyczajnego środka zaskarżenia przy wykorzystaniu art. 118 k.p.k., dowodzi, że obrona zmierza przy jego pomocy do zakwestionowania współmierności orzeczonej przez Sąd Apelacyjny kary (*nota bene* obrona w apelacji dostrzegała możliwość orzeczenia także kary pozbawienia wolności, oczekiwała jednak, że zastosowanie znajdzie środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary – por. pkt 2 lit. b wniosków odwoławczych), co z uwagi na treść art. 523 § 1 *in fine* k.p.k. jest niedopuszczalne. Wobec tego kasację, jako opartą na niedopuszczalnym zarzucie, należało pozostawić bez rozpoznania (art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 1 k.p.k.)

O wydatkach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 638 kpk

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

[SOP]

[a!]

